

включает изучение карьерных целей личности; выяснение соответствия ценностей личности ее карьере; выделение необходимых знаний, умений и навыков, которые необходимы для успеха в профессиональной деятельности; выявление интересов, которые будут трансформированы в эффективную деятельность. Обязательство имеет за цель создание плана действий и ответственность за его реализацию. Карьерный коучинг это практический применения своих знаний, у будущего специалиста формируются умения само презентации.

Исходя из выше изложенного, отметим, что акмеология привносит в систему подготовки будущих специалистов целеустремленную карьерную ориентацию и формирование у них готовности к будущей профессиональной самореализации. Основным заданием акмеологических технологий есть актуализация развитие личностного и профессионального «Я» с помощью специальных приемов и психологических техник.

Список использованных источников:

1. Могилевкин Е.А. Карьерный рост: диагностика, технология, тренинг: монография / Е.А. Могилевкин. – СПб. : Речь, 2007. – 336 с.
2. Крицкий А. Планирование карьеры старшеклассников / А. Крицкий // Нар. образование. – 2009. – № 1. – С. 207–213.
3. Почебут Л.Г. Организационная социальная психология / Л.Г. Почебут, Б.А. Чикер. – СПб.: Речь, 2000. – 298 с.

Баранчук О.В., Евдокимова Ю.С.

студентки,

Харківська гуманітарно-педагогічна академія

ГУМАНІСТИЧНА ПЕДАГОГІКА ЯК ОСНОВА СУЧАСНОЇ МОДЕЛІ МУЗИЧНОЇ ОСВІТИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

У загальному комплексі дисциплін художньо-естетичного циклу музична освіта займає особливе місце. Будучи мистецтвом звуків і інтонацій, музика здатна так впливати на наш внутрішній світ, розвивати емоційність, будити фантазію, як ніякий інший вид творчості. У всі часи мистецтво було дієвим засобом впливу на людину через звертання до її духовного світу. Від самого свого зародження воно слугувало засобом виховання підростаючого покоління, передачі суспільного досвіду, формування особистісних якостей, яких потребувало те чи інше суспільство. Саме тому й сьогодні серед різноманітних засобів впливу на

особистість чи не найвищий виховний потенціал належить музичному мистецтву.

Проблемою даної статті являється аналіз деяких аспектів сучасної моделі музичного виховання молодших школярів, заснованих на взаємодії духовного розвитку і творчої музичної діяльності в системі особистісно-орієнтованого навчання, яке є основною формою організації педагогічного процесу в гуманістичній педагогіці.

Нові досягнення педагогів і психологів довели, що роль уроків музики дуже важлива як в естетичному, так і в інтелектуальному розвитку дітей. Музика надає великий вплив на розум учня, стимулює здатність думати і розвиватися не тільки в емоційно-чутливій сфері, але і в математиці, логіці, вивченні мов.

Музика – гігантський прискорювач загального розвитку дитини, діючий різносторонньо. Позитивна дія музики починається вже в дитячому віці. Це доказано рядом американських дослідників, вчених Росії та Китаю.

Музичні заняття впливають на мовний розвиток людини, особливо в дитячому розвитку. Можна привести безліч наукових даних, які дають нам змогу зробити висновок про те, що мистецтво повинно бути невід'ємною частиною загального розвитку. Тому що саме мистецтво робить людину розумною, чутливою, уважною.

Сьогодні наша держава опинилась у становищі, коли засоби масової інформації, як зазначає Л. Масол, у своїй переважній більшості пропонують «... насильство, жорстокість, конформізм, споживацькі погляди, що їх юні глядачі й слухачі з іще з не формованою свідомістю й відсутністю імунітету до несмаку сприймають як справжнє мистецтво» [1, с. 6-7]. Тому саме від учителя залежить, яку ж роль мистецтво буде відігравати в процесі формування особистості його учнів.

Педагогічна наука завжди приділяла увагу питанням виховання та освіти дітей засобами музичного мистецтва на засадах гуманістичної педагогіки. Великий вклад в осмислення даної проблеми внесли вчені та педагоги ХХ століття П.Ф. Каптерев, С.Г. Миропольский, В.П. Острогорський, К.Д. Ушинський. Ці проблеми також розроблялися в працях видатних українських педагогів просвітителів – Б.Д. Гринченко, М.А. Драгоманова, С.Ф. Русовой, Я.Ф. Чепиги. Серед сучасних науковців, які займаються питаннями виховання дітей на засадах гуманістичної педагогіки. Можна назвати таких вчених, як: Ш.А. Амонашвілі, І.Д. Бех, О.Я. Савченко, І.С. Якиманська.

Педагогічна наука в кінці ХХ століття, відгукуючись на зміни в соціальному житті, висунула нову парадигму освіти – особистісно – орієнтований підхід у вихованні та навчанні. Тенденція відновлення педагогічної науки відбилася і на музичній освіті. Зміни торкнулися

майже всіх категорій музичної педагогіки: цілей, завдань, змісту, методів і форм організації музично-естетичної роботи з дітьми.

Учитель, який розуміє потребу в гуманізації, повинен, перш за все, по іншому побачити шкільну програму, яка спрямована на формування музичної культури і творчий розвиток школярів на засадах гуманістичної, особистісно-орієнтованої освіти. Одне із завдань чинної програми з музики – формування гуманістичних ціннісних орієнтацій на засадах духовного, морально-естетичного, естетичного, національно-громадського, трудового, екологічного виховання школярів засобами музичного мистецтва, з застосуванням живопису, хореографії, інших мистецтв і літератури. Зазначимо, що в чинних програмах закладено потенційну можливість людинознавчої спрямованості, яка полягає, насамперед, у тому, що вже в першому класі передбачено теми «Які почуття викликає музика», «Про що розповідає музика». В процесі їх вивчення діти починають розуміти головне: музика породжує в людині різні почуття, спонукає мислити.

Гуманістична модель виховання заснована на основі суб'єкт-суб'єктної взаємодії педагога і учня, з урахуванням особистих та індивідуальних особливостей вихованця, прийняття його таким, яким він є, створення атмосфери довіри, підтримки, морально-психологічного комфорту.

Гуманістична педагогіка суттєво змінює тип спілкування викладача з своїми вихованцями. Якщо при авторитарній педагогіці роль педагога зводиться до ретранслятора знань, які передаються у монологічному стилі спілкування (накази, вимоги, покарання), то тип комунікації в гуманістичній педагогіці використовує емпатичний підхід до дитини, де використовується діалоговий стиль спілкування. Гуманістична, суб'єкт – суб'єктна форма спілкування базується на довірливих, відкритих відношеннях педагога з школярами. В процесі такої комунікації учні мають можливість активно спілкуватися між собою, що сприяє розвитку комунікативних вмінь та навичок.

Суттєво змінюються цілі музичного виховання при особистісно – орієнтованому викладанні музичного мистецтва. Якщо авторитарна педагогіка будується на викладанні фіксованих вимог в процесі різних видів діяльності на занятті з музичного мистецтва (слухання музики, спів по нотах і в хорі, гра на музичних інструментах; освоєння нотної грамоти, музично-історичних знань), то в особистісно-орієнтованому викладанні музики навчання спирається на здібності, інтереси, особисті цінності і суб'єктивний досвід учня, дає йому можливість творчо реалізувати себе в різних видах музичної діяльності.

Враховуючи психологію молодшого шкільного віку: конкретне мислення, емоційність, безпосередність сприйняття, основний акцент на музичному занятті робиться на різноманітні види творчої діяльності

(сольний та хоровий спів, гра на музичних інструментах, музично-ритмічні вправи, театралізовані дії). В результаті музичної діяльності, яка являє собою складний психічний процес, у дітей розвиваються вищі психічні функції: пам'ять, увага, уява, формується і розвивається творче мислення.

Серед найбільш значних задач в музичній освіті молодших школярів можна виділити наступні:

- створення умов кожній дитині для виявлення індивідуальних для нього способів спілкування з музикою;
- творчий розвиток природної музикальності в процесі різних форм роботи на музичних заняттях;
- вивільнення первинної креативності, створення умов для спонтанних творчих проявів;
- допомога в формуванні внутрішнього світу і самопізнання (емоційно-психічний розвиток и психокорекція).

Пропонована модель музичного виховання молодших школярів рекомендована як студентам, так і вчителям музики, які прагнуть зробити свою професійну роботу більш результативною. Отже, викладання музичного мистецтва на засадах гуманістичної педагогіки є дуже перспективною в теперішній час. З метою активного розвитку дітей вона дозволяє в молодшому шкільному віці сформувати здібності до самопізнання, самовдосконалення, саморозвитку. Застосування основних принципів гуманістичної педагогіки дозволяє поступово, за час навчання в молодших класах набувати «уміння вчитись»

Список використаних джерел:

1. Масол Л. Концепція художньо-естетичного виховання учнів у загально-освітніх закладах // Педагогічна газета. – 2001. – № 12(90). – С. 6-7.
2. Програма для загальноосвітніх закладів «Музика» 1-8 класи. – К., Шкільний світ, 2001.
3. Ростовський О.Я. Методика викладання музики в початковій школі. – Тернопіль, Навчальна книга. – Богдан, 2001.
4. Седунова Л.М. О современных тенденциях развития общего музыкального образования // Музыка в школе. – 2004. – № 1.
5. Якобсон П.М. Почему надо воспитывать чувства детей. – М., 2000.